

Spiritualiteit

Tegelwippen in je hart door Patrick Kuipers, pastoor

De afgelopen jaren werden we massaal uitgenodigd om mee te doen aan een bijzondere actie: tegelwippen. Door tegels uit de tuin te halen en te vervangen door planten, krijgt regen weer de kans om de aarde binnen te dringen. Een groene tuin ademt, verkoelt en brengt nieuw leven voort.

Misschien is tegelwippen niet alleen goed voor onze tuin, maar ook voor ons hart.

Want eerlijk is eerlijk: ook ons hart kan langzaam dichtslippen. We leggen er ongemerkt tegels overheen. Tegels van drukte, teleurstelling, zorgen of oude kwetsuren. Alles blijft keurig op zijn plaats, maar wat binnen wil komen, stroomt er ook weer net zo snel vanaf. Een vriendelijk woord, een gebaar van liefde, een moment van stilte of zelfs een woord van God vindt nauwelijks nog een opening.

In het evangelie van zondag vertelt Jezus over een zaaier die royaal zaad uitstrooit. Niet omdat elke plek vruchtbaar is, maar omdat Hij blijft geloven in de kracht van het zaad. Zo zaait God ook vandaag vertrouwen, hoop en liefde in ons leven. De vraag is alleen: krijgt het zaad de kans om wortel te schieten?

Misschien begint dat met een kleine daad van geestelijk tegelwippen. Een kwartiertje stilte. Een uurtje naar de kerk. Een gebed waarin we God vragen ons hart weer zacht te maken. Wie een tegel uit de tuin haalt, ziet niet meteen een bloemenzee. Eerst is er alleen aarde. Toch is juist die open grond de plek waar nieuw leven kan ontstaan.

Zo is het ook met ons. Waar wij ruimte maken, kan God zaaien. En wat Hij zaait, blijft nooit zonder vrucht. Soms klein en onopvallend, soms verrassend overvloedig. Maar altijd groeit er iets van Zijn liefde, dat niet alleen ons eigen leven groener maakt, maar ook dat van de mensen